

ת"פ 2319/01- מע"מ פתח תקווה, נגד גל שושני (עוצר),

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 23-01-2019 מע"מ פתח תקווה נ' שושני(עוצר)
תיק חיצוני:

מע"מ פתח תקווה, ע"י ב"כ עו"ד אביבה גטה נגד גל שושני (עוצר), ע"י ב"כ עו"ד אבי גורן	לפני המאשימה נגד הנאשם	כבד השופט ארץ מלמד
---	---------------------------------	--------------------

החלטה

לפני בקשה להורות על ביטול כתוב האישום בטענה כי זה אינו מגלה עבירה.
לאחר שבחןתי את טיעוני הצדדים, מצאתי כי דין הבקשה להידחות.

רקע עובדתי

כנגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו שני אישומים בעבירות על חוק מס ערך מוסף, התשל"א-1975 (להלן: חוק מע"מ).

באישום הראשון מייחסות לנאשם 11 עבירות של ביבה מס תשומות מבלי שיש לו לגבי מסמך כאמור בסעיף 38 לחוק מע"מ, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירות לפי סעיף 117(ב)(5) לחוק מע"מ; כן עבירה של הכין נihil או הרשה לאחר להכין או לנוהל, פנקסי חשבונות כזבים או רשומות אחרות כזבות, במטרה להתחמק או להשתמט מתשלום מס - עבירה לפי סעיף 117(ב)(6) לחוק מע"מ.

באישום השני מייחסות לנאשם 3 עבירות של לא הגיע בזמן דוח שיש להגישו לפי חוק מע"מ או התקנות לפיו - עבירות לפי סעיף 117(א)(6) לחוק מע"מ.

בחלק הכללי לכתב האישום נטען כי חברת "על החוף נחמה בע"מ" (ח.פ. 513971572,להלן: החברה) היא חברה פרטית שנרשמה כ"עסק מורשה" מס' 22 513971572 לחוק מע"מ בתחום שירותי בנייה.

עוד נטען כי הנאשם ביצע את העבירות מושא כתוב אישום ביחד עם יצחק איפרגן (להלן: איפרגן) והוא מנהלה הפועל של החברה במהלך השנים 2020-2021 (להלן: התקופה הרלוונטית לכתב האישום), וכי מתוקף היותו "עסק מורשה", חייב היה להגיש בשם החברה דוחות תקופתיים למע"מ ולשלם את המס הנובע מהם בזמן ובדרך שנקבע בחוק מע"מ ותקנות מס ערך מוסף, התשל"א-1976 (להלן: התקנות מע"מ).

באישום הראשון נטען כי בתקופה הרלוונטיית קיבל הנאשם 12 מסמכים (כך על פי כתוב האישום, ואולם נראה כי מדובר בטעות והכוונה היא - 11 מסמכים), הנחוצים להיות חשבונות מס על שם 4 עסקים שונים (2 חשבונות כזבות על שם חברת "גובה עבודות מڪצועיות"; 3 חשבונות כזבות על שם חברת "ארון מ. הנדסה בע"מ"; 3 חשבונות כזבות על שם חברת "א.ט. טנום פרויקטים בע"מ"; 3 חשבונות כזבות על שם חברת "ס.מ.ד. לוגיסטיקה שיפוצים בע"מ"), מבלי שעשה או התחייב לעשות את העבודות לגבייהו הוצאו המסמכים (להלן: החשבונות הכהזבות) ובמטרה להתחמק או להשתמט מתשלומי מס. סך החשבונות הכהזבות עומד על 3,791,979 ₪, ומס התשומות הגלום בהן הוא בסך 550,970 ₪.

כן נטען כי הנאשם רשם את החשבונות הכהזבות בספרי הנהלת החשבונות של החברה וניכה את סכומי המע"מ הгалומים בהן בדוחות התקופתיים של החברה למנהל מע"מ.

באישום השני נטען כי הנאשם הגיע, שלא במועד, 3 דוחות התקופתיים (חד חודשיים), ללא צירוף תשלום, בגין זה להוראות חוק מע"מ ותקנות מע"מ.

במועד הדיון שהתקיים בתאריך 29.1.24 העלה ההגנה טענה מקדמית ולפיה כתוב האישום אינו מגלה עבירה, כאמור בסעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 ועטרה להורות על ביטולו.

לטענת ההגנה, כתוב האישום אינו מגלה עבירה שכן בגין זה טוען בו, הנאשם לא הוגדר כעוסק לפי חוק מע"מ; לא היה הבעלים הרשומים של החברה; ובנסיבות אלה, לא יכול היה להגיש את הדוחות התקופתיים. לעניין זה טענה ההגנה כי רק לאחר שיקבע כי ניתן להגיד את הנאשם כמנהלה הפעיל של החברה, ובהתאם להוראות סעיף 119 לחוק מע"מ, ניתן יהיה להעמידו לדין. זאת ועוד, בהינתן והחברה נעדרת מכתב האישום, כלל לא ניתן להאשים את הנאשם בעבירות הנוגעת אליה.

עוד טענה ההגנה כי כתוב האישום בעניינו של איפרגן כולל גם עבירה של אי הגשת דוחות התקופתיים למס הכנסתה. הנאשם דן אינו מואשם בעבירות לפי פקודת מס הכנסתה, ובנסיבות אלה העלה ההגנה סימני שאלת בדבר הבחירה ליחס לנאים עבירות לפי חוק מע"מ.

הממשימה בתגובהה עטרה להכריע בטענת הנאשם לאחר שמייעת הראיות.

לטענת המשימה, מדובר הראיות בתיק עולה כי הנאשם שימש בתקופה הרלוונטית כמנהלה הפעיל של החברה. לעניין זה הדגישה כי מדובר בראיות מזקקות וחד משמעויות, אשר מוקמן להתרבר במסגרת הליך הבאת הראיות. המשימה הוסיף וצינה כי הנאשם כబ אחוריות פלילית אישית למשיו המתוארים בכתב האישום, שכן הוא ביצע בעצמו את יסודות העבירות בהן הוא מואשם. כן הדגישה המשימה כי הרישום הפורמלי אינו קבוע מי הוא "מנהל פעיל" של תאגיד, אלא מהות תפקידו בפועל. מדובר בבדיקה מבחני מהותי, הבוחן את ניהול המעשי השוטף של ענייני החברה.

דין והכרעה

לנאים מיוחסות עבירות על חוק מע"מ, לאחר ולטענת המשימה, בתקופה הרלוונטית שימש כמנהלה הפעיל של החברה. עוד יש לציין כי נטען בכתב האישום שה הנאשם הוא שביצע את העבירות, ומכאן שאין הן מיוחסות לו מכוח אחוריות מנהלים כאמור בסעיף 119 לחוק מע"מ.

לשם קביעה משמעותו של המונח "מנהל פעיל" נקבע בפסיכה המבחן המהותי. בהתאם למבחן זה, אין משמעות לרישום דוקא אלא לבחינה מהותית של ניהול השוטף של החברה; ובהתאם מנהלה הפעיל של חברה הוא זה אשר יש בכוחו למנוע או לצמצם את התנהלותה הפלילית (אבי פרידמן מס' ערך מוסף: החוק וההלהקה 1120 (2018); ע"פ (ת"א) 512/92 חברת שירותים ניהול אשדוד בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (נבו 2.12.1992)). ראו לעניין זה:

"בנסיבות אלה, הגם שהמערער לא היה מנהל רשום בחברה, הכוח כי היה פעיל בניהול השוטף של החברה, לכל גווני. החל ממתן הוראות לפיקוד המכירה, המשך בקבלת הזמנות, אטור השיש ומכירתו, וכלה בניהול אקטיבי של כספי החברה, שהנהלו, בין השאר, מחשבון - שהוא בעל זכות חתימה יחיד בו. לפיכך, אףלו עפ"י ההלכה החירגה בע"פ (ב"ש) 4351/97 שופטר דורון נ' מ"י, שנקבעה ע"י הנשיא א' לרונו לפיה: "לא כל מנהל אחראי באחריות פלילית למעשה החברה, אלא רק בתחום שהוא עוסק בו בפועל", נכנס המערער לגדירה. שכן הכוח שידו של המערער הייתה פעולה, אף בענייני כספים. על אחת כמה וכמה יש לראות במערער "מנהל - פעיל", על-פי ההלכה הרווחת שקنته לה שביתה בפסיכה - שלענין הרשעה בסעיף 224א לפקודה וסעיף 119 לחוק - אין כל חשיבות לאופן או למידה בהם מתבטאת פעילותה "מנהל-הפעיל". די שינכח שהמנהל עוסק בניהול פעיל ושוטף (ראה לעניין זה ספרו של נירא עמי, "ଉבריות מס" מהדורה רביעית, 2000, עמ' 247, ופסק' הדין המוצטטים בהכרעת-הדין בעמ' 83)" (ע"פ (ת"א) 71189/01 מנצורה נ' מדינת ישראל - פרקליטות מחוז ת"א מיסוי וכלכלה מע"מ ת"א 3 (נבו 2.10.2002)).

לאמור, ככל וה�性ה תוכיה, לצד ביצוע העבירות, שהנאשם שימש בתקופה הרלוונטית מנהלה הפעיל של הנאשם, ברוי כי ניתן להרשינו במיחסו לו, ללא תלות ברישומו כעובד מורשה, אם לאו.

בנסיבות אלה, וזאת שלא ניתן לקבוע, כתירת ההגנה, כי כתוב האישום אינו מגלה עבריה ובצדק הפנטה המאשימה לפס"ד אלובייז שם נקבע כי:

"משמעותה של טענה מקדמית המועוגנת בסעיף 149(4) לחס"פ, היא שגמ אם יודה הנאשם בכל העובדות המפורשות בכתב האשום, לא יהיה בכך בסיס נאות להרשעתו בעבירות המียวחשות לו או בעבירה אחרת מאותו "סוג" (יעקב קדמי על סדר הדין בפליליים - חלק ראשון הליכים שלפני משפט א 1293 (מהדורה מעודכנת, 2009)). הקביעה שעובדות כתב האישום אין מהוות עבירה תיושה על כן רק במקרים שבו אין כל היכנות להרשעת הנאשם בעבירה המียวחת לו. החלטה לאלטר המורה אפוא על ביטול כתב האישום, כמובןנו (להבדיל מההחלטה להשנות את מתן ההחלטה בטענה מקדמית לשלב אחר של המשפט לפי הוראת סעיף 150 לחס"פ), צריכה להינתן רק במקרה ברור ומובהק בו אין היכנות להרשעת הנאשם בעבירה המียวחת לו (ע"פ 2685/17 מדינת ישראל נ' נסימ, פסקה 8 [פורסם בנבו] (26.9.2017)). השאלה שבמוקד הדיון אינה על כן האם הוכחו עובדות כתב האישום, אלא האם בהנחה שעובדות כתב האישום יוכחו قولן, עובדות אלה במובhawk אין מגלות עבירה" (ע"פ 5955/22 מדינת ישראל נ' אלובייז' (נבו 13.7.2023)).

סוף דבר

לאור כלל האמור לעיל מצאתי לדוחות טעננה המקדמית של ההגנה לביטול כתוב האישום.

למען הסר ספק, אין בהחלטה זו משום הבעת עמדה לענין אחוריותו הפלילית של הנאשם לעבירות המียวחות לו, או באשר לsicco הרשעתו וזו תוכרע לאחר שמייעת הראיות בתיק.

בנסיבות אלה, המשך ההליך יתקיים כמתוכנן בתאריך 25.3.24 בשעה 10:00.

עד יום הדיון יגיש ב"כ הנאשם כפירה מפורטת לכתב האישום.

ניתנה היום, ל"א אדר א' תשפ"ד, 10 ממרץ 2024, בהעדך

הצדדים.